

LBRIS | We know
GORUN MANOLESCU

7 x 7

**Ciclul de șapte secvențe
cu poeme și altele**

paideia
București, 2025

Cuprins

<i>Prefața autorului</i>	5
I. Spre haus	7
1. gaura cheii	9
2. mansarda	10
3. paparudele	11
4. divertisment	12
5. coborâre	13
6. florile din gură	14
7. negru	15
II. Intrarea în haus	17
1. ușa care nu răspunde	19
2. interogatoriu moale	20
3. scalpelul	21
4. mâna albă	22
5. trenul	23
6. plăcerea	24
7. trezirea	25

III. Afundarea	27
1. calcio-vecchio.....	29
2. amprente.....	30
3. margini moi.....	31
4. ținte.....	32
5. mirosuri	33
6. secunda oprită	34
7. portret	35
IV. Spre ieșirea din haus	37
1. x marin.....	39
2. geometria roșie	40
3. palmipest.....	41
4. liman	42
5. disecție	43
6. cheia	44
7. în centru.....	45
V. Aproape că am ieșit. Din nou haus	47
1. mingea de polo	49
2. cerul se întâlnește cu pământul.....	50
3. convoiul	51
4. selfie	52
5. platoul.....	53
6. cedarea.....	54
7. acasă.....	55

VI. Și totuși.....	57
1. prăbușirea.....	59
3. rățacirea	61
4. pauză de respiro.....	62
5. oglindirea	63
6. întoarcerea.....	64
7. renașterea	65
VII. A șaptea zi.....	67
Tăcerea.....	69
Și altele	75
Meteorologia iubirii	77
1. Royal pentru pisici sensibile.....	79
2. Cântul fosilizat	80
3. Absența care respiră.....	81
4. Lifturi paralele	82
5. Între realități	83
6. Camera tuturor timpilor	84
7. Post-scriptum pentru J.	85
Am cunoscut-o... ..	86
Când ești... ..	92
Cele ce urmează... ..	96
Din nou Tăcerea	101
Aici, dar Nu.....	103
Iubita trădată (moartea ca ființă)	105
1. preambul cu umbre și dubluri	106

2. Pauză de sens, inserție ironică.....	107
3. Dialogul imposibil	108
4. Derapaj metafizic autoironic	109
5. Concluzie inconcludentă.....	110

<i>Postfață la volumul „Ciclul de șapte secvențe cu poeme și altele” de Dana Băjenaru</i>	<i>111</i>
---	------------

LBRIS

We know
books

I. Spre haus

1. gaura cheii

m-am născut privind
prin gaura cheii,
ei dansau cu membrele strâmbe
într-o sărbătoare care nu-mi aparținea,
am crezut că e un teatru,
dar era doar un corp multiplicat
de fiecare dată altul,
niciodată viu,
laptele lor, mierea lor,
transpirația în falduri aurii –
decoruri pentru o piesă care nu începe
și totuși
nu pot să nu privesc

2. mansarda

aerul de sus
e o trapă în creier
unde tabla se încinge și urlă,
bozii atârnă, goi,
fără rol, fără flori,
doar ecoul unei veri
ce nu știe să moară
aici sus
nu e nici paradis,
nici infern,
e o așteptare cu ochii închiși
și pleoapele pline de praf

3. paparudele

dansul lor nu cheamă ploaia
cheamă doar trecutul
înfășurat în celofan ieftin,
paparudele picură prin vis,
dar visul e gol, stricat,
cu marginile roase
mătasea sudorii
le acoperă trupurile,
dar nu le ascunde rușinea
sub piele, totul e
o mișcare în cerc,
fără centru

4. divertisment

sunt un voyeur al absenței
trag cu ochiul nu din curiozitate,
ci din foame,
mă hrănesc cu derulări,
cu ritualuri spălăcite
ce n-au fost niciodată sacre,
dau fuga la gaura cheii
ca la un altar mut
unde nu se roagă nimeni,
ci doar se repetă
și de fiecare dată
mai puțin sens

5. coborâre

•
am plecat fără zgomot
scara e un tunel,
și fiecare treaptă – o carne mușcată
urletul de sus
nu are limbaj
doar ton, doar gol, doar febră,
mi-am astupat urechile,
dar s-a auzit mai tare
jos nu e liniște,
jos e doar alt fel de arsură

6. florile din gură

am scuipat petale
otrăvite, fluorescente
ca prizele de aer infectate,
ele ieșeau singure
nu voiam
nu le-am ales,
un fel de spaimă botanică
înflorită din ficat
mi-au crescut flori
în interior,
și acum mă hrănesc cu ele
îmi sfâșie gura cu o blândețe criminală

7. negru

nu mai întreb,
doar merg,
combustibilul e ars
și totuși curge
un lichid verde, lucitor
ca o promisiune uitată,
unde merg?
nu contează
filosofia mea:
tăcerea arde mai frumos
și rămâne doar
negru
negru
negru